

И действително, надеждитѣ на в. „Демократически сговоръ“ се сбждватъ: БУС сѣ по-ясно и решително се очертава като една буржуазна фашистка професионална организация, като въ това отношение отива дори до тамъ, че думата отечество пише съ главна буква. Обаче, въ случая, последната дума принадлежи на съзнателното учителство, което трѣбва да тегли заключението си по отношение така демонстративно манифестирания патриотическо-фашистки курсъ на „бойния“ БУС. Другитѣ два учителски съюзи — на прогимназиалнитѣ и този на гимназиалнитѣ учители, последваха постѣпката му. На кратко — ръководството и на тритѣ учителски съюзи, следъ 9 юний 1923 год. заставатъ неприкрито и демонстративно подъ знака на фашизма и въ праха на неговитѣ крака слагатъ легитимнитѣ и съкровени интереси, копнежи, възжеления и идеали на цѣлата учителска професия, която, въ борбата си за повече правда, свѣтлина и сносенъ животъ, въ продължение на дълги години даде много ценни жертви.

Каква бѣ ползата за учителството отъ този предателски курсъ? Спечели ли то нѣщо отъ 9 юний, който бѣ възторжено адмириранъ и подкрепенъ отъ учителскитѣ съюзи? На този въпросъ ни отговаря самъ органътъ на БУС — в. „Съзнание“. Въ карето до заглавието, въ броя си отъ 16. XII. 1929 г. и въ следващитѣ броеве, в. „Съзнание“ пише:

„Нѣма културна страна, въ която учителството да е поставено въ такива мизерни условия, въ каквито стои българското“.

И това се пише и тържествено признава, следъ като БУС е просъществувалъ 34 години и е регистриралъ „колосални придобивки“, които въ книгата „Борба и придобивки“, написана отъ Д. Негенцовъ, се размазватъ и ниятъ на цѣли 328 страници.

А пъкъ въ карето, пакъ до заглавието, в. „Съзнание“ отъ 21 януарий 1929 год. си поставя въпроса:

Кой разбра нѣщо отъ 9 юний? и
отговаря:

Разбраха банковитѣ директори и администратори, заплатитѣ на които се раздвижиха отъ 30,000 до 100,000 лв. на месецъ.

Разбраха владичитѣ, които си устроиша рая на земята съ своитѣ приходи надъ 50,000 лв. на месецъ и съ комфорта на митрополитскитѣ жилища, гдето прекарватъ въ доволство ергенския си животъ.

Разбраха делегатитѣ и управителнитѣ съвети съ цѣлия висшъ чиновнишки персоналъ на „автономнитѣ“ държавни мини, приходитѣ на нѣкои отъ които надхвърлятъ милионъ.

Разбраха всички арбитражни съдии и адвокати, които получиха „награди“ съ милиони за положения отъ тѣхъ трудъ да впрегнатъ държавата да плаща стотици милиони на частни предприятия.

Разбраха всички правителствени адвокати и депутати, на които се разтваряха широко вратитѣ за „ходатайства“, и станаха отведнажъ милионери!

Разбраха всички голѣми предприемачи, банкери, индустриалци и търговци, на които държавнитѣ закони за „покровителство“ вкараха въ каситѣ несмѣтни богатства?

А народниятъ учител, а народътъ?